

paagældende. Det gaar let for en Embedsmand eller en anden at laane Penge, men naar en saadan Mand een Gang er kommet i Aagerkarlens Magt, kommer han aldrig ud deraf. Jeg er derfor glad ved, at Politiet tog sig saa energisk af Sagen, og haaber, at det ogsaa vil gøre det i fremtidige Sager.

Formanden: Jeg skal her afbryde Mødet.

Næste Møde holdes i Morgen, Onsdag den 8. November, Kl. 1 med følgende Dagsorden:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1923 til 31. Marts 1924.

Mødet hævet Kl. 5¹⁵.

16de Møde.

Onsdag den 8. November Kl. 1.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1923 til 31. Marts 1924.

Forhandlingen genoptoges.

Ministeren for offentlige Arbejder (Slebsager): Det ærede Medlem Hr. Pürschel henstillede til Overvejelse en af Ingeniør Foss tidligere her i Tinget fremsat Tanke, om man ikke burde indstille Bygningen af en Del af de i sin Tid vedtagne Privatbaner og i Stedet for søge at bringe Vejene i en bedre Stand, og det ærede Medlem henledede i den Forbindelse Opmærksomheden paa, at Trafikken nu i høj Grad er vendt tilbage til Vejene, og mente, at det derfor burde være Statens Sag at tage sig af disse. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard var ogsaa inde paa dette og henstillede at nedsætte en Kommission eller et Udvalgt til at under-

søge, i hvilke Tilfælde Automobilruter med Fordel vilde kunne benyttes i Stedet for Privatbaner. Det er jo rigtigt, som de ærede Medlemmer har været inde paa, at Trafikken nu i høj Grad er vendt tilbage til Vejene, og det er rigtigt, at den tiltagende Automobiltrafik, baade hvad angaar Gods, og hvad angaar Personer, virker i høj Grad konkurrerende ikke blot med Privatbanerne, men ogsaa med Statsbanernes Lokaltrafik, og derfor er der saa vist Grund til at overveje hele dette Spørgsmaal. Om Konkussionen skal blive, at det bør være Statens Sag at tage sig af Vejspørgsmaalet, medens det nu er en kommunal Opgave, det mener jeg, bliver en Sag for sig, som maa fortjene selvstændig Overvejelse, for det er jo et meget stort og meget vidt omfattende Spørgsmaal, der griber ind ikke blot i Statens, men ogsaa i høj Grad i Kommunernes økonomiske Forhold, det være sig Amtskommuner eller Sognekommuner.

Jeg vil i Anledning af det saaledes fremdragne omtale enkelte Forhold, der berøres heraf. Det ærede Medlem Hr. Bresemann omtalte Bygningen af en Privatbane, nemlig Rødby—Nysted-Banen. Forholdet er det, at de mange Privatbaner, som blev vedtaget i 1918 — og enkelte af dem, der blev vedtaget i 1908 —, ikke blot ikke alle er bygget, men paa en hel Række af dem er der heller ikke givet Koncession, og vi har endog haft Tilfælde, hvor der er givet Koncession paa en Bane, og hvor vi dog har ment det rigtigt at udsætte Bygningen af den. Dette gælder den af det ærede Medlem Hr. Bresemann omtalte Rødby—Nysted-Bane. Jeg skal herom oplyse, at fra Beboerne i Landkommunerne dernede indkom der Adresser til Ministeriet for offentlige Arbejder om, at Bygningen af denne Bane maatte blive udsat, indtil Priserne gik noget ned, fordi man mente, at man i Virkeligheden ikke økonomisk magtede den for Tiden. Der var allerede givet Koncession paa den, Besigtigelse havde fundet Sted, og man stod overfor at skulle foretage Ekspropriationer og derefter gaa i Gang med Banens Anlæg; men i Henhold til disse Adresser, som kom ind fra Befolkningen, mente vi det i Ministeriet for offentlige Arbejder rigtigt at tage Spørgsmaalet op til Behandling. Vi indkaldte derfor Koncessionshaverne til et Møde i Ministeriet og blev enige med dem om, at vi vilde spørge de forskellige Kommuner, som var interesseret med Tilskud i dette Baneanlæg, om de ønskede Banen bygget nu eller ønskede det udsat, og Resultatet af de Forespørgsler, som blev